

Jesaja 21

1 De last over de woestijn aan de zee. Zoals wervelwinden in het Zuiderland voorbijtrekken, komt het uit de woestijn, uit een vreselijk land.

2 Een hard visioen is mij bekendgemaakt: de trouweloze handelt trouweloos, de verwoester verwoest. Trek op, Elam! Beleger Babel, Medië! Al haar zuchten heb Ik doen ophouden.

3 Daarom zijn mijn lendenen vol pijnscheuten. Weeën hebben mij aangegrepen als de weeën van een barendende vrouw. Ik krimp ineen bij het horen, ik ben verschrikt bij het zien.

4 Mijn hart slaat over, huiver en angst overvallen mij. De avondschemering, waar ik anders zo naar verlang, maakt Hij voor mij tot een verschrikking.

5 Maak de tafel gereed; spreid de kleden; eet, drink. Sta op, vorsten, bestrijk het schild!

6 Want zo heeft de Heere tegen mij gezegd: Ga, zet een wachter uit; laat hem vertellen wat hij ziet.

7 En ziet hij strijdwegens, ruiters twee aan twee, een karavaan ezels, een karavaan kamelen, laat hij dan scherp opletten, zeer scherp!

8 Hij roept: Een leeuw! Heere, op de wachttorenen sta ik overdag voortdurend. En op mijn wachtpost sta ik hele nachten door.

9 Zie nu, daar komt het: strijdwegens, manschappen, ruiters twee aan twee! Hij neemt het woord en zegt: Gevallen, gevallen is Babel! En alle beelden van zijn goden heeft Hij tegen de grond stukgebroken.

10 O mijn gedorste volk, graan van mijn dorsvloer; wat ik gehoord heb van de HEERE van de legermachten, de God van Israël, heb ik u bekendgemaakt.

11 De last over Duma. Men roept mij uit Seïr toe: Wachter, hoe staat het met de nacht? Wachter, hoe staat het met de nacht?

12 De wachter zei: De morgenstond is gekomen, maar het wordt ook nacht. Wilt u vragen, vraag! Keer terug, kom!

13 De last over Arabië. U moet overnachten in het woud in Arabië, karavanen van de Dedanieten.

14 Treed de dorstige tegemoet, breng water, inwoners van het land Tema, treed de vluchteling met brood voor hem tegemoet.

15 Want zij zijn op de vlucht voor de zwaarden, voor het getrokken zwaard, voor de gespannen boog, en voor de druk van de oorlog.

16 Want zo heeft de Heere tegen mij gezegd: Nog binnen een jaar, gerekend naar de jaren van een dagloner, zal het met al de luister van Kedar gedaan zijn.

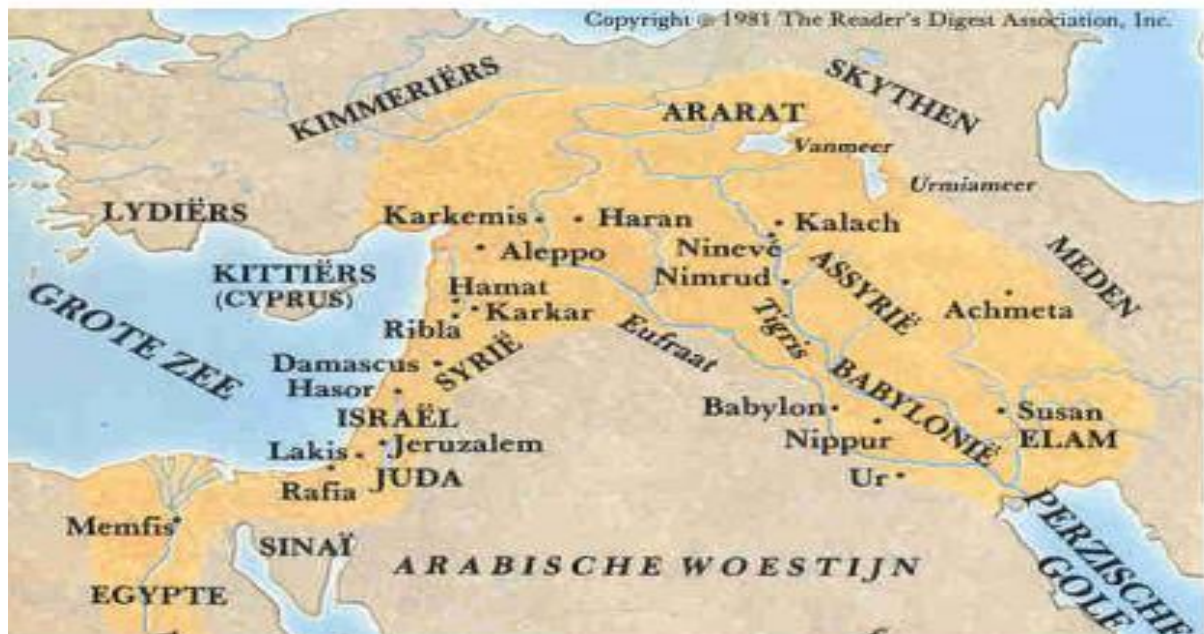
17 Het aantal overgebleven boogschutters, de helden van de Kedarenen – het zullen er maar weinig zijn. Want de HEERE, de God van Israël, heeft gesproken.

De profeet Jesaja spreekt namens de HEERE over de nabije en verre toekomst.

De profeet Jesaja is een visionair profeet. Hij laat ons – door de openbaring van God aan hem – ver in de toekomst kijken. Hij beperkt zich niet tot de eigen tijd. Jesaja leeft tegen het eind van de zevende eeuw v Chr. en het begin van de zesde eeuw v Chr. In die tijd is Assur de wereldleider van het Midden Oosten. De profetieën van Jesaja beperken zich echter niet tot die tijd, maar hij spreekt zich ook uit over de tijd dat Babel de macht van Assur zal overnemen. Feitelijk zal die machtsovername plaatsvinden in 605 v Chr. bij de slag van Karchemis. Het rijk van Babel is niet alleen verantwoordelijk voor twee of drie wegvoeringen uit Jeruzalem, maar zal de stad – inclusief tempel en paleis – verwoesten in 586 v Chr. Pas in 539 v Chr. zal koning Kores van de Meden en Perzen een einde maken aan de hegemonie van Babel. Veel onderzoekers gaan ervan uit dat de profeet niet kan weten

dat de eerste koning van de Meden en Perzen Kores (Jesaja 42) heet en spreken al gauw van een tweede boek van Jesaja – de zogenaamde Deutero-Jesaja – waarin latere schrijvers uit de Jesaja-school aan het woord zouden komen. Wij blijven bij de overtuiging dat er één boek Jesaja is en een profeet. Ook de profetieën van Jesaja 21 voorzeggend reeds het einde van de macht van Babel door de Meden. De voorzeggingen over Babel zijn zo sterk verweven met de hele Jesajaboek dat het opknippen van dat boek in twee of drie delen weinig overtuigend is. Ook laat de HEERE Zich juist in het boek Jesaja kennen als de God Die de geschiedenis leidt en de toekomst in handen heeft. Jesaja 44:6-8 *Zo zegt de HEERE, de Koning van Israël, zijn Verlosser, de HEERE van de legermachten: Ik ben de Eerste en Ik ben de Laatste, en buiten Mij is er geen God. En wie kan, zoals Ik, roepen, het bekendmaken en het voor Mij uiteenzetten, sinds Ik een eeuwig volk een plaats gegeven heb? En laten zij de toekomstige dingen, dat wat komen zal, hun bekendmaken. Wees niet angstig en wees niet bevreesd. Heb Ik het u van toen af niet doen horen en bekendgemaakt? Want u bent Mijn getuigen: is er ook een God buiten Mij? Er is geen andere rots, Ik ken er geen.* Opmerkelijk is dat de wetenschappers vanwege de voorzeggingen over Babel en Medië/Perzië komen tot een tweedeling van het boek, terwijl Jesaja zich over veel verder in de geschiedenis gelegen gebeurtenissen uitspreekt, zoals de geboorte en het lijden en sterven en de opstanding van de Messias Jezus. Verderop in het boek Jesaja komen we Babel op nog een andere verrassende manier tegen. Het gaat om het gezantschap uit Babel dat speciaal naar Jeruzalem komt om koning Hizkia te feliciteren met zijn genezing. Koning Hizkia voelt zich erg vereerd. Van de weeromstuit laat Hizkia al zijn rijkdommen zien aan de mensen uit Babel. Dat komt hem op kritiek van de profeet Jesaja te staan, oftewel koning Hizkia ontvangt een openbaring van God. Jesaja 39:5-7 *Toen zei Jesaja tegen Hizkia: Hoor het woord van de HEERE van de legermachten. Zie, er komen dagen dat alles wat er in uw huis is en wat uw vaders tot op deze dag hebben opgeslagen, naar Babel zal worden weggevoerd. Er zal niets overblijven, zegt de HEERE. Bovendien zullen zij een aantal van uw zonen meenemen, die uit u zullen voortkomen, die u verwekken zult; zij zullen hovelingen worden in het paleis van de koning van Babel.* Wie goed oplet ziet dat de verwoesting van Jeruzalem door de profeet Jesaja wordt voorzeggd, iets wat zeker nog een goede honderd jaar op zich zal laten wachten. Maar ook de aanwezigheid van Daniël en zijn vrienden aan het hof van Babel wordt hier voorzeggd. Opmerkelijk.

De vruchtbare halve maan met Assur en de latere ‘wereldleider’ Babylon en nog latere Meden.

De link tussen Babel en de stammen uit het oosten

Iemand zou zich kunnen afvragen wat de profetie over Babel en die over de Nomadenstammen in de Arabische woestijn in Jesaja 21 met elkaar gemeen hebben? Een van de antwoorden luidt: de woestijn. Bij alle drie de profetieën is de blik gericht op het oosten van Israel. De profetie laat ons kijken in de richting van de Arabische woestijn. Toch blijft het een vraag omdat de val van Babel zich zal afspelen in 539 v Chr. terwijl de stammen van het Oosten binnen een jaar de gevolgen van de profetie zullen ervaren. Toch kan er een verband zijn. De aanleiding voor de profetieën van God over Babel aan de profeet Jesaja zijn ons mogelijk niet onbekend. De aanleiding doet zich voor na het wonderlijke herstel van koning Hizkia. De koning van Jeruzalem ontvangt van allerlei hooggeplaatsten uit de volken de felicitaties over het herstel van zijn gezondheid. Wij zijn persoonlijk getuige van een gezantschap uit Babel. Het zou zomaar kunnen dat dit gezantschap over de weg van de woestijn de oversteek heeft gemaakt van Babel naar Jeruzalem. Het is de kortste route. Het is vergeleken bij de weg langs de Eufraat ook een sluiweg; alleszins begrijpelijk in een tijd waarin Assur aan de macht is. Voor zover wij weten heeft Babel – toen het zelf aan de macht was – met zijn legers de weg langs de Eufraat gekozen. De vijand van Israel kwam – zie Jeremia – stevast uit het Noorden, niet uit het Oosten. Ditmaal kwam het gezantschap echter uit het Oosten – over de route van de woestijn – in Jeruzalem aan. Natuurlijk zijn de felicitaties hartelijk gemeend, maar is er bij politieke gezantschappen ook niet altijd een politiek of militair belang? Had Babel in die tijd niet ook belang bij vriendschap met landen die overheerst werden door het grote Assur? Is dit het gezelschap uit Babel dat de profeet visionair in het vizier krijgt als *wachter van Israel*. Jesaja 21:7 *En ziet hij strijdwegens, ruiters twee aan twee, een karavaan ezels, een karavaan kamelen, laat hij dan scherp opletten, zeer scherp!* De profeet ziet namelijk ruiters, maar ook ezels en kamelen, oftewel pakezels en kamelen. Niet direct een oorlogszuchtig tafereel. Eerder een gezantschap dat met cadeaus richting het koninklijk paleis in Jeruzalem gaat om de felicitaties over te brengen. Maar dit gezelschap kan zomaar de voorbode vormen van ruiters en manschappen uit hetzelfde Babel. die verderop in de tijd zullen afzakken naar Jeruzalem om het te belegeren en in te nemen en de bevolking in ballingschap weg te voeren. Het valt op dat bij het tweede beeld van *de wachter* de ezels en kamelen ontbreken; het zijn enkel ruiters en manschappen. Jesaja 21:9 *Zie nu, daar komt het: strijdwegens, manschappen, ruiters twee aan twee!* Uit de geschiedenis en de profetieën van Jesaja is bekend dat Hizkia zich heeft laten verleiden om de schatten van het paleis te laten zien aan de afgezanten van Babel. Het kwam hem op een reprimande van de profeet te staan. Die had er geen goed woord voor over. Integendeel, 'Babel zal op een kwade dag terugkomen om de schatten, maar ook de zonen van de koning weg te voeren', zei Jesaja namens God. Jesaja 39:1-8 *In die tijd stuurde Merodach-Baladan, de zoon van Baladan, de koning van Babel, gezanten met brieven en een geschenk naar Hizkia, want hij had gehoord dat hij ziek geweest en hersteld was. Hizkia verblijdde zich over hun komst. Hij liet hun zijn schathuis zien: het zilver, het goud, de specerijen, de kostbare olie, heel zijn wapenhuis en alles wat in zijn schatkamers te vinden was. Er was niets in zijn huis en in heel zijn koninkrijk wat Hizkia hun niet liet zien. Toen kwam de profeet Jesaja bij koning Hizkia. Hij zei tegen hem: Wat hebben die mannen gezegd en waarvandaan zijn zij naar u toe gekomen? Hizkia zei: Zij zijn uit een ver land naar mij toe gekomen, uit Babel. Hij zei: Wat hebben zij in uw huis gezien? Hizkia zei: Zij hebben alles gezien wat er in mijn huis is. Er is niets in mijn schatkamers wat ik hun niet heb laten zien. Toen zei Jesaja tegen Hizkia: Hoor het woord van de HEERE van de legermachten. Zie, er komen dagen dat alles wat er in uw huis is en wat uw vaders tot op deze dag hebben opgeslagen, naar Babel zal worden weggevoerd. Er zal niets overblijven, zegt de HEERE. Bovendien zullen zij een aantal van uw zonen meenemen, die uit u zullen voortkomen, die u verwekken zult; zij zullen hovelingen worden in het paleis van de koning van Babel. Hizkia zei tegen Jesaja: Het woord van de HEERE dat u gesproken hebt, is goed. Hij zei ook: Maar laat er in mijn dagen duurzame vrede zijn!*

Jesaja ontvangt een profetie tegen Babel.

Jesaja 21:1 *De last over de woestijn aan de zee.* Vanuit Israel gezien ligt Babel oostelijk van hen achter de grote Arabische woestijn. Babel zou zichzelf nooit op deze wijze typeren, want zij houden verblijf in de delta aan de Perzische golf. Maar vanuit Joods perspectief is Babel 'de woestijn aan de zee', want het ligt op de plek waar de rivieren de Eufraat en de Tigris de Perzische golf instromen. Vanuit dat land – vanachter de grote woestijn – dreigt er een groot gevaar voor Israel. De Joden kennen dat vermoedelijk wel vanuit hun eigen Negev-woestijn. Wanneer de wind grip krijgt op het zand wervelt het zand op de reiziger af als een striemende golf. Wel, ongeveer in die richting moet men het gevaar duiden dat uit die andere woestijn aan de oostzijde van het land opduikt. Wanneer het leger van Babel de kortste weg zou nemen naar Juda en Jeruzalem komt het door de woestijn. De ruiters, de strijdwagens, de kamelen en ezels doen veel stof opwaaien en zien er uit als een snel naderende wolk van zand. Jesaja 21:1 *De last over de woestijn aan de zee. Zoals wervelwinden in het Zuiderland voorbijtrekken, komt het uit de woestijn, uit een vreselijk land.* Wat de profeet over Babel te weten komt, boezemt hem angst in. Hij noemt het een 'hard' visioen. Het raakt hem snoeihard. Twee zaken springen naar voren. Babel is trouweloos en Babel is een verwoester. Ze komen bij Hizkia om hem de feliciteren met zijn herstel, ondertussen zien ze wat er in de toekomst mogelijk te halen valt. Babel heeft die naam – onbetrouwbaar en verwoester – en die naam liegt er niet om. Het is een meedogenloze macht die alleen rekening houdt met zijn eigen belangen. Jesaja 21:2 *Een hard visioen is mij bekendgemaakt: de trouweloze handelt trouweloos, de verwoester verwoest.*

Het beleg van Babel voor Jeruzalem en de val van stad en tempel.

God roept de Meden en Perzen op om Babel aan te vallen.

God roept bij monde van Jesaja Elam = Perzië en Medië op om tegen Babel op te trekken en haar te belegeren. Jesaja 21:2 *Trek op, Elam! Beleger Babel, Medië!* Een ding mag duidelijk zijn. Jesaja neemt het op voor zijn eigen volk Israel. Hij roept namens God niet voor niets Perzië en Medië op om Babel een lesje te leren. Dat is vanwege 'het zuchten van Israel'. Dat is het doel van God. God wil een einde maken aan het lijden van Zijn volk. Jesaja 21:2 *Al haar zuchten heb Ik doen ophouden.* Wat is het geval? Het volk Israel zit tegen die tijd – halverwege de vijfde eeuw voor Christus – reeds een kleine 70 jaar in de greep van Babel. Jeruzalem is verwoest en de Joden zijn in ballingschap gevoerd. Door de aanwezigheid van mensen als Daniël en zijn vrienden weten we wat er zich afspeelt aan het hof van Babel. De geschiedenis waar feitelijk naar verwezen wordt is de maaltijd die koning Belsazar hield met zijn rijksgroten en hun vrouwen. Zij hieven daarbij de wijnbekers die ze uit de tempel van Bel gehaald hadden. Op hun beurt waren dat de wijnbekers die als tempelgerei meegenomen waren na de verwoesting van de tempel in Jeruzalem. Onder aanheffing van de namen van de goden van

ijzer, koper en zilver hief men de bekers van de HEERE om die andere goden te eren. Het was een beschamende vertoning waarbij men niets anders voor ogen had dat de God van Israel diep te krenken. Daniël 5:2-4 *Onder invloed van de wijn beval Belsazar dat men de gouden en zilveren voorwerpen moest halen die zijn vader Nebukadnezar had weggehaald uit de tempel in Jeruzalem, opdat de koning, zijn machthebbers, zijn vrouwen en bijvrouwen eruit zouden drinken. Toen haalde men de gouden voorwerpen die men uit de tempel, het huis van God, in Jeruzalem had weggehaald, en de koning, zijn machthebbers, zijn vrouwen en bijvrouwen dronken eruit. Zij dronken wijn en prezen hun goden van goud, zilver, koper, ijzer, hout en steen.* Voor God is dit de druppel die de emmer doet overlopen. Met deze actie tekent koning Belsazar van Babel zijn eigen doodvonnis.

Het feestmaal van Belsazar wordt plotseling onderbroken.

Voor de profeet Jesaja was het een zware tijd.

Toen hij zich realiseerde welke dingen het volk van God en de HEERE, de God van Israel te wachten stond. Met de metafoor van de barende vrouw beschreef de profeet zijn eigen gevoelens. Hij voelde de pijn van de verwoesting van Jeruzalem en de ballingschap en die diepe krenking van de HEERE door de volken. De profeet kromp in een. Hij schrok van wat hij zag. Jesaja 21:3 *Daarom zijn mijn lendenen vol pijnscheuten. Weeën hebben mij aangegrepen als de weeën van een barende vrouw. Ik krimp ineen bij het horen, ik ben verschrikt bij het zien.* Zijn hart sloeg over. Wilde paniek maakte zich van hem meester. De zwangerschap is in die zin een bruikbare metafoor om aan te duiden wat zo'n bericht met de profeet doet. Onmiskenbaar groot zijn de pijn en de angsten waar een vrouw zich met de bevalling voor gesteld ziet en waar ze doorheen moet. Blijkbaar liep de dag op zijn einde op het moment van de visioenen die Jesaja ten deel vielen. Normaal een periode waar hij van kon genieten. De avondschemering. De rust na al het werk. Maar ditmaal was het anders. Grote onrust brak uit in zijn hart. Het was in een woord; een verschrikking. Jesaja 21:4 *Mijn hart slaat over, huiver en angst overvallen mij. De avondschemering, waar ik anders zo naar verlang, maakt Hij voor mij tot een verschrikking.*

Jeremia en Daniël schrikken als ze horen wat Israel moet doormaken.

Daniël 7:28	Hier is het einde van deze woorden. Wat mij, Daniël, betreft – mijn gedachten verschrikten mij zeer, en mijn gelaatskleur veranderde. Deze woorden bewaarde ik echter in mijn hart.
Jeremia 20:18	Waarom toch ben ik uit de baarmoeder naar buiten gekomen, om moeite en verdriet te zien en opdat mijn dagen zouden eindigen in schande?

De profeet Jesaja is geschokt door wat hij te horen krijgt

De wachter is Jesaja zelf.

Aan de ene kant is er de realiteit van een feestelijke maaltijd in het paleis van koning Belsazar van Babel waarbij de glazen goed gevuld werden. Aan de andere kant zijn er de vijandelijke legers van Medië/Perzië die al voor de poort stonden en die die nacht het bevel over Babel zouden overnemen. Jesaja 21:5 *Maak de tafel gereed; spreid de kleden; eet, drink. Sta op, vorsten, bestrijk het schild!* Wellicht is dit – naast Daniël 5 – een verwijzing naar de traditie die verhaalt dat Babel werd ingenomen tijdens een nachtelijk festijn. Dit wordt ook vermeld door Herodotus. Jesaja moet van de HEERE *een wachter* uitzetten. Een wachter is iemand die op de muren van de stad 's nachts voortdurend waakt en oplet of hij vijandelijke bewegingen ziet, die hij moet melden. Jesaja 21:6 *Want zo heeft de Heere tegen mij gezegd: Ga, zet een wachter uit; laat hem vertellen wat hij ziet.* De HEERE vertelt erbij waar de wachter op moet letten: strijdwagens twee aan twee, en manschappen. Het schijnt in eerste instantie een machtsovername zonder bloedvergieten te zijn geworden. Men heeft het over een list waardoor de vijandelijke legers van de Meden en Perzen binnen konden dringen in de grote stad Babel. De redelijk geruisloze overname van de stad zou te maken kunnen hebben met de grachten die de stad Babel omringden en beschermden. Maar diezelfde grachten zouden op verschillende wijze ook een toegang bieden overal waar ze via een tunnel de stad binnenstromen. Jesaja 21:7 *En ziet hij strijdwagens, ruiters twee aan twee, een karavaan ezels, een karavaan kamelen, laat hij dan scherp opletten, zeer scherp!* Wie 'een leeuw' roept, roept bewust of onbewust hetzelfde als 'gevaar' of pas op! Wat de diepere betekenis ook is van deze uitroep, hij heeft wel effect. De wachter blijkt Jesaja zelf te zijn. Met het zien van de ruiters is het al beslecht. De stad is gevallen. Dat is de tweede uitroep van de profeet. 'Gevallen, gevallen is het grote Babel.' Met Babel is ook zijn god Bel van zijn sokkel gevallen. Jesaja 21:8,9 *Hij roept: Een leeuw! Heere, op de wachttorens sta ik overdag voortdurend. En op mijn wachtpost sta ik hele nachten door. Zie nu, daar komt het: strijdwagens, manschappen, ruiters twee aan twee! Hij neemt het woord en zegt: Gevallen, gevallen is Babel! En alle beelden van zijn goden heeft Hij tegen de grond stukgebroken.*

Babel als macht die tegen God opstaat.

Genesis 11:4 De toren van Babel	En zij zeiden: Kom, laten wij voor ons een stad bouwen, en een toren waarvan de top in de hemel reikt, en laten we voor ons een naam maken, anders worden wij over heel de aarde verspreid!
Jesaja 21:9	Hij neemt het woord en zegt: Gevallen, gevallen is Babel! En alle beelden van zijn goden heeft Hij tegen de grond stukgebroken.
Openbaring 14:8	En een andere engel volgde, die zei: Zij is gevallen, zij is gevallen, Babylon, de grote stad, omdat zij alle volken van de wijn van de toorn van haar hoererij heeft laten drinken.
Openbaring 18:2	En hij riep uit met krachtige stem: Zij is gevallen, zij is gevallen, het grote Babylon, en een woonplaats van demonen geworden, een schuilplaats

	voor allerlei onreine geesten en een schuilplaats voor allerlei onreine en weerzinwekkende vogels.
--	--

Babel, de grote stad

In plaats van de God van Israel en Zijn volk blijvend schade te doen, lijdt Babel nu zelf de ondergang. Hoewel de machtsovername zonder bloedvergieten – behalve dat van koning Belsazar die gedood werd – heeft plaatsgevonden, zal tegen het einde van dezelfde vijfde eeuw de vernietiging van de stad alsnog plaatsvinden. Dat gebeurt wanneer mensen uit de oude vorsten-elite van Babel de macht opnieuw dreigen te nemen. Op dat moment worden ze door de Meden en de Perzen volledig verslagen. Op het moment dat de stad Babel werkelijk met de grond gelijk wordt gemaakt is elke hoop op de oprichting van het oude rijk vervlogen. Babel wordt zo hartgrondig vernield dat er bij wijze van spreken alleen nog woestijn rest, waar eens een grote stad met hoog-cultuur blonk. Voor Israel is de ondergang van Babel en de overname door Medië/Perzië goed nieuws. Onder de nieuwe machthebber zullen zij de gelegenheid krijgen om naar huis te gaan en de stad Jeruzalem en de tempel weer op te bouwen. Met dit bericht ontvangt de Joodse gemeenschap slecht en goed nieuws ineen. Het slechte nieuw wordt hier met het beeld van de oogst verwoord. Israel wordt 'het gedorstte volk' genoemd. Zoals in de tijd van de oogst de tarwekorrel uit zijn omhulsel wordt geperst door met vee over de tarwe te lopen of er met stokken op te slaan, zo zal Israel onder de voet worden gelopen en met stokken geslagen worden. Maar na al deze malheur is er ook het goede nieuws van terugkeer en herstel. Jesaja 21:10 *O mijn gedorstte volk, graan van mijn dorsvloer; wat ik gehoord heb van de HEERE van de legermachten, de God van Israël, heb ik u bekendgemaakt.*

De plaats waar eens het grote Babel gelegen moet hebben.

De last over Duma

De volgende profetie gaat over Duma. Duma moet een oase zijn ten oosten van Edom in Noord Arabië. Volgens de Bijbel stamt Duma af van Ismael, de zoon die Abraham bij Hagar verwekte. Genesis 25:12-14 *Dit zijn de afstammelingen van Ismaël, de zoon van Abraham, die Hagar, de Egyptische, de slavin van Sara, Abraham geboord heeft. Dit zijn de namen van de zonen van Ismaël, met hun namen ingedeeld naar hun afstamming. De eerstgeborene van Ismaël was Nebajoth, en vervolgens Kedar, Adbeël en Mibsam; Misma, Duma, en Massa; Seir is het gebergte in Edom, dat soms ook de naam van dat volk aanduidt. Met andere woorden Edom = Seir. Dat lezen we ook in Genesis 36:8,9 Daarom ging Ezau in het Seirgebergte wonen. Ezau, dat is Edom. Dit zijn de afstammelingen van Ezau, de vader van Edom, in het Seirgebergte.* Het gaat hier – vermoedelijk niet zonder toeval – over nazaten van Abraham en Izaak. Duma zou namelijk ook een inkorting zijn van Idumea en staan voor Edom. Het zou met Edom gaan om Ezau, de zoon van Izaak, die uitgegroeid is tot volk dat zich in de buurt van Israel heeft gevestigd. Ezau oftewel Edom vestigde zich aan de zuidkant van Israel. Men vermoedt dat dit buurvolk afgevaardigden had gestuurd naar Jeruzalem om een coalitie tegen Assur te smeden. Mogelijk zijn daar ook enkele Nomadenvolken. Omdat de profeten vaak ook een boodschap hadden voor andere volken is het niet vreemd om te veronderstellen dat die afgevaardigden zich bij iemand als Jesaja in Jeruzalem melden; ‘Zeg wachter wat is er van de nacht?’ Met andere woorden, ze hebben gehoord dat de profeet Jesaja zichzelf als een soort van *wachter* ziet. Hij ziet – namens de God van Israel – vijandelijke bewegingen reeds van verre aankomen. Om die reden wendt men zich tot hem.’ Zeg profeet, wat denkt u. Hebben we gevaar te vrezen, ja of nee? *Gevaar* staat voor *de nacht*, de duisternis. Jesaja 21:11 *De last over Duma. Men roept mij uit Seir toe: Wachter, hoe staat het met de nacht? Wachter, hoe staat het met de nacht?* De profeet wijst er op dat men hem – *Men roept mij uit Seir toe* – persoonlijk als profeet aanspreekt. Het is niet zo vreemd om te denken dat de buitenlandse afgezanten iets met de profeet hebben. Ook later, in de tijd van Jeremia zal die zich – op het moment dat er opnieuw een coalitiebesprekingen zijn – tot de afgezanten wenden met een juk. Dat juk – in dit geval van Babel – moet men volgens Jeremia, de profeet van God geduldig dragen. Men moet het niet afwerpen, want daar komt alleen maar ellende van. Ook Jesaja was overigens – namens de God van Israel – geen voorstander van coalities en opstanden tegen, in dit geval Assur. Men heeft vermoedelijk van de profeet begrepen dat het er somber uitziet voor die omgeving – lees *nacht*. Jesaja blijkt namens God als antwoord te geven; ‘Het ziet er op dit moment goed uit, maar resultaten uit het verleden zijn geen garanties voor de toekomst. Het zal ook weer nacht worden!’ ‘Komt u rustig terug’, moedigt de profeet de afgevaardigden uit Duma aan. Jesaja 21:12 *De wachter zei: De morgenstond is gekomen, maar het wordt ook nacht. Wilt u vragen, vraag! Keer terug, kom!*

De woestijnvolken in het Noorden van de Arabische woestijn.

De last over Arabië

Het laatste oordeel raakt Arabië. De Dedanieten zijn volgens de kenners Nomaden in de woestijn van Noord Arabië, bekend als karavaanleiders. Mogelijk is er afstamming uit het huwelijk van Abraham en Ketura. Genesis 25:1-3 *Abraham nam weer een vrouw, van wie de naam Ketura was. En zij baarde hem Zimran, Joksan, Medan, Midian, Jisbak en Suah. Joksan verwekte Sjeba en Dedan. De zonen van Dedan waren de Assurieten, de Letusieten en de Leümmieten.* Ook is er sprake van de afstammelingen van Kedar, die met Tema voortkomen uit het huwelijk van Abraham met Hagar, de moeder van Ismael. Genesis 25:12-16 *Dit zijn de afstammelingen van Ismaël, de zoon van Abraham, die Hagar, de Egyptische, de slavin van Sara, Abraham geboord heeft. Dit zijn de namen van de zonen van Ismaël, met hun namen ingedeeld naar hun afstamming. De eerstgeborene van Ismaël was Nebajoth, en vervolgens Kedar, Adbeël en Mibsam; Misma, Duma, en Massa; Hadar, Tema, Jetur, Nafis en Kedma. Dit zijn de zonen van Ismaël en dit zijn hun namen, in hun dorpen en tentenkampen: twaalf vorsten, ingedeeld naar hun stammen.* Opmerkelijk is de gezamenlijke afstamming van Abraham. Het is bekend dat Ismael de vader is geworden van de woestijnstammen die zich in Arabië hebben gevestigd. Het moet onrustig geweest zijn in die tijd op de grens van het cultuurland. Israël grensde namelijk aan de oostzijde aan de woestijn. Daar waren de plaatsen waar deze stammen – in veel gevallen Nomadenstammen – zich ophielden. Uit de geschiedschrijving is bekend dat Sargon en Sanherib zich er op beroemen de Arabische stammen te hebben onderworpen. Dit speelde in de tijd van Jesaja. De profetie van God aan Jesaja spreekt over de situatie van de Dedanieten. Hen wordt aangeraden te overnachten in het woud. Het woud kan goed dienen als schuilplaats. Jesaja 21:13 *De last over Arabië. U moet overnachten in het woud in Arabië, karavanen van de Dedanieten.* De Nomaden hebben – bij vijandelijke aanvallen – het voordeel dat ze mobiel zijn. Wanneer ze tijdig op de hoogte zijn kunnen ze zich uit de voeten maken. In die zin is het te begrijpen dat koning Sargon en Sanherib van Assur zich er op beroemen dat het hen – ondanks hun mobiliteit – gelukt is deze Nomadenstammen aan zich te onderwerpen. Aan de bewoners van de buurlanden wordt verzocht om de vluchtelingen ter wille te zijn. Breng hen water en brood. Deze oproep gaat vermoedelijk uit naar de volken zoals Israël, Moab en Ammon die zich bij de rivier de Jordaan genesteld hebben aan de rand van de woestijn. Tema is zelf op de vlucht aangezien dit ook een verwante Nomadenstam is. Jesaja 21:14 *Treed de dorstige tegemoet, breng water, inwoners van het land Tema, treed de vluchteling met brood voor hem tegemoet. Want zij zijn op de vlucht voor de zwaarden, voor het getrokken zwaard, voor de gespannen boog, en voor de druk van de oorlog.* De HEERE geeft hen hoog uit nog een jaar. Dan is het met hun gedaan. De HEERE benadrukt dat het hier echt gaat om een jaar. Dat doet Hij door het jaar te beschouwen als een afgesproken periode, zoals de dagloner dat doet met een boer. Hij laat dit vastleggen in een contract. Zo helder en vastomlijnd de afspraak van de dagloner is met de boer, zo helder ligt ook deze periode vast. Binnen een jaar zullen deze dingen geschieden, volgens de HEERE. Jesaja 21:16 *Want zo heeft de Heere tegen mij gezegd: Nog binnen een jaar, gerekend naar de jaren van een dagloner, zal het met al de luister van Kedar gedaan zijn.* De Kedarenen stonden bekend als boogschutters. Naast hun mobiliteit beschikten ze dus over nog een kwaliteit die hen in tijd van oorlog ten dienste stond; de boogschutter. Toch zou het hen allemaal niet helpen. Tegen de overmacht van Assur zal het aantal boogschutters worden gedecimeerd. Jesaja 21:17 *Het aantal overgebleven boogschutters, de helden van de Kedarenen – het zullen er maar weinig zijn. Want de HEERE, de God van Israël, heeft gesproken.*

